

bilo ih je i takovih, koji su se i njih više grijali oko jedne peći. Opaža se, da kuće, koje imaju 5—6, pa i više malenih stanova, danas nose više, nego li dvokatnice, gdje ima tek malo stanova i ti su skupi, da se riedko nadje partaja. Uz to se gubi na ovakih stanovih mnogo, ako su i mjesec dana samo prazni.

Naš predlog već je po tom malenom uvodu vidljiv. Kad bi na naše, bilo, buduće godine gradile bi se kuće na pogorjelini nasuprot vojarni i na onaj nasuprot djevojačkoj školi, koje bi sastojale jedino od stanova sa 2 sobe i kuhinjom, te drvarnicom, neke vrsti poput Kukovičeve u Zagrebu, ako i ne tako velike. Na staroj pogorjelini mislilo se i zaključilo — sto put — graditi školu. Nedavno se govorilo, da ćemo dobiti ondje tržne triemove. Zaspalo i to, pa nije izgleda, da će se ostvariti ikada. Ne manje zasluge biti će, ako se uvaži naš predlog, koga evo tek nabacismo u sitnih kontirah. — Jošte bi nešto ovdje dometnuli kao znak vremena. Uvijek viđemo: Zastupstvo ne radi! A Bug s vami ljudi, što mi radimo? Drugi viču: Magistrat ništa neradi! A što rade ti vikači? Ništa. Eto to je ono: Svi bi rado da drugi radi. Da bude patriotičan, sdušan, marljiv i što je više takovih želja, a mi, brate dragoviću, prekrstismo ruke, pa čekamo, da će doći novi Mesija, koj će nas spasiti. A da bi se bar jedan sjetio, da mu je samo htjeti raditi, nešto poduzeti, micati se — pravi i jedini uslov budućnosti.

Sjednica grads. zastupstva

1. kolovoza 1894.

Predsjednik: dr. Banjavčić, podnačelnik. Grads. zastupnici: Reiner, Hegedić, Šimacki, Jušeg, Jellene, Beck, dr. Kornicer, Heinrich, Tot, Šestak.

Predsjednik izjavlja neizpričanimi odsutne g. z. Findeisa, pl. Türka i Turkalja.

— Zapisnik sjednice gospodarskoga odbora od 10. srpnja o. g. Molbe za podporu: Vilim Spigelski moli za bolestnu suprugu.

mjeri 7-9031 km². u površinu, te ima 443 kuća. — Samobor imade 3.160 stanovnika, te je površinom veći od Karlovca, jer mjeri 16-6267 □km. a ima 506 kuća, dakle više, nego naš grad.

Položaj Samobora je nekake čisto sličan karlovačkomu. Sa zapadne strane oblikli su to ubavo i krasno trgovište krasni šumoviti brežuljci Vrhovšćak (332 m.) i Veliki Červec (608 m.), podno kojega teče potok Gradna, koji cijelo trgovište protiče; a s južne strane okružuje ga samoborska gora s Okićem i najzad Kozjan sve do sv. Nedjelje, gdje je pukla prekrasna savska ravnic, koja se proteže izpod Susjedgrada tamo do Zagreba i dalje u Posavinu. Isto tako i nas sa zapadne strane okružuju dubovački brežuljci, a s južne strane ovamo Vinica, slunjska brda i ostali mnogobrojni brežuljci, podno kojih puče pokupska ravnic sa Kupom i ljekovitom Korianom.

Obzirom na klimatičke odnošaje biti će u samoborskom kraju znatno hladniji zrak, a poznato je, da s večeri redovito hladniji vjetrić piri. Dokaz tomu pružaju prirodne same. U nas i sve tamo do Kerestince kukuruz je visok i izklasan, dočim je u Samoboru sve nešto recimo za osam dana kasnije.

(Nastavit će se.)

Ima se lječnički pregledati, te u slučaju potrebe dobije 25 fr. za lječenje u Topuskom. — Ferdinand Weber moli podporu. Isti zaključak kao gore. — Moniki Mikešić podjeljuje se podpora od 2 fr. mjesečno od 1. kolovoza. — Odbijaju se Jelena Pišnek, Antun

Exlein i Marija Škorić. — Učiteljica Ljubica Pacl traži nagradu. Odbija se. — Vjeroučitelju o. Mirku Gunjaku podijeljena nagrada od 25 fr. — Podjeljuje se oprost plaćanja za knjige šegrtske škole Ivanu Kittleru i Franji Mešicu.

— Zapisnik očevida glede smještenja razsadnjaka za grads. vrtljara. Tri su zemljišta pregledana: 1. Školski vrt, u kojem bi samo nasipavanje iziskivalo trošak od nekoliko hiljada, a ipak nebi odgovaralo svrsi. 2. Bolničko zemljište na pram ladjarskoj ulici, ali u nedostatku mjeri. 3. Zemljište altarije dubovačke (prije Josipa Kovačica), za koje se traži 3.400 fr. i to za vrt, novu kuću, staju i t. d. Odbor ovo preporuča kao najzgodnije.

G. z. Hegedić izjavlja, da je ta kupoprodaja ovisna od dozvole zagreb. duhovnog stola i da je u kući najamnik uz ugovor do 1. travnja buduće godine.

G. z. Šimecki pita, da li nije ondje zemljište podvrženo vodi?

Nakon kratke debate prihvaća se jednostavno predlog odbora, da se za razsadnjak kupi zemljište altarije u Dubovcu uz cieniu od 3460 fr.

— Ravnateljstvo više djevojačke škole moli nabavu ure njihalice za shornicu. Za sada se neuvazuje.

— Zemaljska vlada pozivlje na sabiranje milodara za postradale. Proglasiti će se.

— Marko Tomašević, k. domob. satnik, moli prodaju koje čestice gradskoga zemljišta do 100 □hvati prema Rakovcu. Moljitelju nemože se udovoljiti za sada.

— Th. Herman i drug. uole, da se stranim trgovcem zabrani prodavati svoje proizvode 3 dana prije i 3 dana poslje vašara. — Odbor predlaže, da se taj podnesak neuvazuje, jer je proti starom običaju, a tangira i ugovor sa zakupnikom grad. daća.

G. z. Šimecki veli, da neka huđe, kako i u drugih gradovih n. pr. u Zagrebu 2 dana, dr. Kornicer je za 3 dana. Predlaže, da se to preda posebnom odboru.

Viećnik Horvat veli, da je u Zagrebu po statutu za svaki vašar drugo vrijeme po 1—3 dapače i 8 dana

Napokon jednoosno zaključeno, da se izabere odbor, koj ima izraditi „tržni i sajmovni red za grad Karlovac“. U odbor izabrani g. z. Reiner, Šimecki i Jušeg. (Slijedi.)

Plemići Mikšići u Turnu.

Po našoj domovini imade još mnogo plemićkih porodica, koje danas najkukavnije žive u seljačkom stališu, a da sami ne znadu ni malo o svom plemstvu i porietlu. Istina je, da mnoge takove porodice, premda žive kao poljodjelci, čuvaju veoma brižno svoja pisma, a često nadju se kod njih i izvornici plemićkih listova njihove porodice. Ali kod većine nenalazimo nikakvih podataka o njihovom porietlu i plemenštini, te se i sami ne sjećaju na davno prošla vremena, gdje je njihovo plemstvo uvažavano bilo. Među takove stare plemićke porodice spadaju i Mikšići, koji danas žive kao jednostavni seljaci u

Turnu kod Karlovca, i od kojih je kr. gimnazijski profesor u Karlovcu g. Marko Mikšić, sin ovih dana umrvešega 83. godišnjega starca Tomasa Mikšića.

Porodica Mikšića stara je turopoljska, koja se već u najstarijim turopoljskim listinama spominje, a napose g. 1560. u darovnici kralja Ferdinanda I., gdje među ostalim turopoljskim plemićima nalazimo i Jurja Mikšića iz doljnog Lukavca (Also Lukavac).¹⁾ Od ovoga i Ivana Mikšića potječe veoma razgranjena porodica. Jeina grana odseli se u Taborišće spadajući pod gospoštiju Pokupsko, a opatiju Topusko. Ovdje u Taborišću živjeli su god. 1758. Nikola, Juraj, Matija i Vuk Mikšić, kojim priznade sabor hrvatski, držan u Zagrebu 10. i sljedećih dana mjeseca aprila, njihovo nedvojbeno, pa i Mikšiće u doljncm Lukavcu u Turopolju priznaše plemenitim rođacima.²⁾

U Turan kod Karlovca dodjoše Mikšići sa pradjedom si Tomašem negdje koncem sedamnaestog vjeka. Tomasa Mikšić plemić iz turopoljskoga Lukavca služio je u Karlovačkoj konjaničkoj četi nazivanoj „rajtari“, u kojoj su samo plemići služili, sve dotle, dok si nije stekao novu postojbinu u Turnu. God. 1757. živjeli su u Turnu njegovi potomci Juraj Mikšić, poručnik, te Mihalj i Pavao Mikšići. Ove priznadose 8. aprila i 17. maja 1757. rođacima i pravim plemićima ne samo Mikšići u Taborišću, već i oni živući tada u turopoljskom Lukavcu, dočim su i vjerodostojni svjedoci posvjedočili njihovo plemstvo i srodstvo sa spomenutim Mikšićima. Kao plemići služili su u karlovačkoj četi „rajtara“, a do onda niesu podavali nikakvih daća, već su kao plemići kraljevine od takovih prosti bili. O tom svem izdade župan turopoljski Juraj Ligtučić god. 1757.—7. septembra u turopoljskom Kurilovcu posebnu izpravu sa visecim pečatom plemića turopoljskih, koja javno svjedoči porietlo turanskih Mikšići.³⁾

Mikšići iz Turna služili su i kasnije u krajiškoj vojsci, te Mikšić g. 1786. bijaše majorom. U novije vrijeme umro je u Brodu umirovljeni kapetan krajiški Nikola Mikšić, kojega sin Adalbert bijaše svećenikom i profesorom gimnazije senjske. Svi ovi potekoše od turanske grane plemića Mikšića. Mikšića imade još i danas u Turavom polju i u Zagrebu. E. Laszowski.

¹⁾ Izvor u Turopoljskom arhivu.

²⁾ Sabor-zapisnik u zem. arhivu g. 1752 str. 681/2.

³⁾ Izvornik na pergameni u mojoj sbirci listina.

Naše vatrogasno društvo.

IV.

Mnogi će od čitatelja posumnjati, da li se izplati toliko pisati o Hinku Krapaku? Tko misli, da je nama stalo i crna pod noktom za vatrogasnoga kapetana Hinka Krapeka, taj se ljuto vara. Hoće li ga imati vatrogasci kapetanom, to je njihova briga i čast, a naša će biti dužnost kontrolirati rad ovoga društva, kao i svakoga drugoga sličnoga zavoda. Ne vide li vatrogasci pogriješke i mane njegove uprave, nevide li, kako su se njihovi redovi upravo proredili od inteligentnijega sloja građanstva — habeant sibi. Samo je drugo pitanje, da li će se grad. zastupstvo i poglavstvo tako dugo mirno ogledavati na eks-temperacije Krapekove? Možda će doći vrijeme, a nije tako dugo do te dobe, da će se morati pitati, da li se ima i nadalje dati go-